

VÁNOCE V KULISÁCH PANDEMIE ...

Milí čtenáři! Letošní advent a také vánoční svátky budou jiné. Je jisté, že se odehrají v kulisách pandemie. Čeká nás období, které bude podobně jako poslední Velikonoce, ještě více rodinné než tomu bylo dříve. Oprávněně může vzniknout obava, že budeme nervóznější, vysílenější a uzavřenější. Koronavirové časy totiž u každého zvýrazní, co mu chybí nebo čeho už má nad hlavu. Měli bychom s tím počítat a snažit se být k sobě, zvláště v rodině, ohleduplní. V praxi to může vypadat třeba tak, že navzdory všemu si na první místo postavíme své nejbližší – a jako největší ctnost a dobrý skutek si vytyčíme trpělivost! A navíc budeme hledat, co můžeme udělat pro druhé, aniž bychom museli vyjít z domovních dveří.

Nejdůležitějším okamžikem života člověka je totiž přítomnost - „ted', v tuto chvíli“! Je to velmi krátký časový úsek, který ovlivňuje to, co bude, a "archivuje" to, co bylo. Mladý člověk touží po zážitcích, chce si hodně užít, protože jeho "archiv" je skoro prázdný. Ti starší naopak příliš po ničem novém netouží, protože jejich "archiv" je naplněný a oni mají z čeho žít. Mladí jsou plni očekávání a chtějí změny. Jsou stále otevření a připravení na to, co přijde. Starší po žádných změnách netouží, mají už své vyjeté koleje, ve kterých cítí jistotu. Jeden chce to a druhý zase ono. Děti mají pocit nudy a jednotvárnosti, když musí zůstat doma. Rodiče mají naopak pocit jistoty a klidu, když mohou být doma. A tak vzniká věčný generační problém. Jediným východiskem zůstává, že moudřejší ustoupí, tedy když starší pochopí, že oni už vše mají za sebou, že byli také takoví a teď to podobně prožívají jejich potomci. Nečekejme, že mladí pochopí ty starší. Není to asi možné. Spíš se podivujme tomu, že starší nechápou ty mladší.

Přátelé! V letošním roce jsme si obzvláště uvědomili hodnotu života. Každý život je velkým Božím darem! A je plně v naší moci, co s ním uděláme. A možná, že právě ten letošní advent, Vánoce a vstup do nového roku mohou někomu z nás naznačit, jakým směrem se má vydat, aby tento dar nezůstal prázdný, aby se neproměnil v evangelijní zakopanou hřivnu!

Končící se advent je dobou velkého očekávání, je plný naděje. Kéž bychom nikoho nezarmoutili. Vždyť nejen my očekáváme od druhých, ale i ti druzí mají plné právo stejně tak očekávat od nás. Co? Především to, že je budeme mít rádi a nezklameme je.

Dovolte mi také, milí čtenáři, abych poděkoval všem, kteří se v tomto roce jakýmkoliv způsobem starali o dění v našem kostele. Děkuji všem dárcům za každý příspěvek, všechny milodary spojené s tímto účelem, za veškerou lásku, pochopení a zodpovědnost za existenci tohoto božího stánku. Děkuji za veškeré práce v kostele a kolem něj. Děkuji všem, kteří se zvláště v letošním roce neohroženě starali o důstojný průběh bohoslužeb. Děkuji za opravy, úklid, výzdobu, hudbu, zpěv, práci v sakristii a za všechny další formy pomoci, spolupráce, podpory a aktivity spojené s životem našeho kostela a naši starobylé hrabovské farnosti! Moc vám za to všechno děkuji! Pamatujme, že tento Boží stánek byl po staletí s Vámi a s Vašimi předky, v dobrém i ve zlém! V obdobích, kdy se lidem dařilo, ale také v dobách náročných a těžkých! Je zde s Vámi a pro Vás i teď!

Doufám, že vánoční bohoslužby se budou konat jako obvykle, i když asi nikdo z nás momentálně neví, jaká opatření budou platit.

Přátelé! Někde jsem četl takové přání: Všichni, kdo smutní – NESMUTNIT! Všichni, kdo marodí – DOMARODIT! Kdo něco ztratil – NAJÍT! Kdo má problémy – ZBAVIT SE JICH! Všichni, kdo se usmívají – POKRAČOVAT! Všichni, kdo jsou šťastní – VYDRŽET! Ať se tato slova stanou přáním i pro Vás v tom krásném čase adventu, při slavení Vánoc a ať se stanou i jakousi formou požehnání do nového roku, který, jak snad všichni doufáme, bude mnohem lepší!

Váš farář P. Adrian Wykręt